

ves med den og den Gage; man vilde derved strax spare Noget og komme Sagen nærmere. I § 9 er det paalagt Embedsmanden at overtage de Forretninger, der maatte tillægges ham udenfor de ham tidligere ifølge hans Bestalling paahvilende, saavel som ogsaa til at afgive nogen af dem. Det er ganske i sin Orden, at han er pligtig til at gjøre det; men jeg troer, det vilde være retfærdigt, om der tillige i den Stod, at efter Omstændighederne kunde hans Gage ikke formindskes, uagtet der blev taget Forretninger fra Embedet; og at, dersom der blev lagt Noget til det af Betydning, skulde Gagen i Forhold dertil forhøjes; dette er formodentlig Lovudkastets Tanke; men jeg troer, det vilde være godt, om det udtrykkelig blev nævnt.

Indbahl: Jeg skal indskrænke mig til at omtale et Par Punkter, der ikke ere berørte af de foregaaende Talere, og som have tilbraget sig min Opmærksomhed, idet jeg har gennemlest Lovudkastet. I § 2 er det fastsat, at „Indtægter af Embedsforbøx, Renter af Embedet tilhørende Capitaler og andre Embederne tillagte Emolumenter, som ikke hidrøre fra den egentlige Sportellovgivning, navnlig Indlægter, der ere forbundne med Magistratsforretninger, saasom Kjendelser for Meddelelse af Borgerbreve og Næringsbeviser, uforandret tilfalde vedkommende Embedsmænd, dog med tilsvarende Afdrag i den for Embedet normerede faste Gage, beregnet efter Gjennemsnit af disse Indtægters Nettobeløb i de sidste 10 Aar før Vacancen.“ Der er altsaa opstillet som Basis for Beregningen Gjennemsnitsindtægten for de sidste 10 Aar før Vacancen, men det maa vistnok være undgaaet den høitærede Justitsministers Opmærksomhed, at hvad Kjendelser for Borgerbreve og Næringsbeviser angaaer, da vil en Inddeling af Tiden i 10 Aar ikke lade sig gjøre, fordi der, siden Næringsloven af 1857 udkom, kun er forløbet 3 Aar. Staten vilde altsaa dermed være lidet tjent, idet $\frac{1}{10}$ af 3 Aar ikke er det, som skal ud, men $\frac{1}{10}$ af 10 Aar, hvilket Tidsrum ikke er forløbet, siden Næringsloven udkom. Det er imidlertid et mindre væsentligt Punkt. Det, jeg egentlig skal henlede Opmærksomheden paa, vedrører den Classification, som er opstillet af den høitærede Minister, og som,

hvad jeg iøvrigt ganske skal anerkjende, synes at være baade billig og retfærdig, naar den Klasse af Embedsmænd, hvorom der her er Tale, skal gaae en Fremtid imøde, hvori de kunne have Udgang til at erholde en forhøjet Gage i deres ældre Alder. Jeg billiger i Grundprincippet ganske denne Classification, om jeg end ikke ganske kan erkjende, at de Gagesatser, som ere normerede for de tvende øverste Classer, ikke muligen kunde taale nogen Medsættelse; dette er imidlertid en reen Skjønsag, der saaledes ikke paa dette Stadium af Sagen kan tillægges nogen videre Vægt. Naar imidlertid den høitærede Justitsminister i første Klasse, paa Table B, har opstillet 20 Embeder, som skulle lønnes med den høieste Gage, har han ikke ganske udtømt dem, der ville komme ind under denne Klasse; thi ved Medlæggelsen af de paa Table A nævnte 17 Embeder vil der i sin Tid, naar disse forenes med de Embeder, med hvilke de naturligen maa forenes, opstaae en Forøgelse af Klasse B, der idetmindste vil voxe med 5 Embeder, ligesom ogsaa Table C vil voxe med 5. Idet man saaledes gaaer ud fra, at et Antal af 20 Embeder i første Klasse kunde være passende i Forhold til det hele Antal — 140 saavidt jeg erindrer — vil det forrykkes, naar i sin Tid disse nedlagte Embeder blive forenede med andre. Jeg mener saaledes, at der maaskee kunde være Anledning til strax her i Loven at normere Gagerne for de Embeder, hvormed de nedlagte Skriverembeder blive at forene, netop til den Størrelse, hvortil de i nærværende Udcast ere bestemte. Jeg skal ved et Exempel oplyse, hvad min Mening er. For By- og Herredsfogedembedet i Årsens er den fremtidige Gage sat til 2,500 Rd. Man skulde nu have sat den til 2,000 Rd., hvis Embedet blev vacant før det Skriverembede i samme By, som er paa-tænkt nedlagt, og bestemt, at den først skulde forhøjes til 2,500 Rd., naar dette Skriverembede forenedes dermed. Ved en saadan Fremgangsmaade vilde man ved denne Lovs Vedtagelse vide, hvormange Embeder man fik i første Klasse, ligeledes hvilke Embeder der vilde rykke op fra 2,000 til 2,500 Rd., og endelig hvilke der vilde rykke op til 2000 Rd. Man vilde da vide, hvormange Embeder der kom